ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2000

Vyhlásené: 11.10.2000 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

327

OZNÁMENIE
Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 8. septembra 1999 bola v Bratislave podpísaná Zmluva medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Štátu Izrael o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku. Zmluva nadobudla platnosť výmenou nót, t. j. 23. mája 2000 na základe článku 30 ods. 2.

ZMLUVA medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Štátu Izrael o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku

Vláda Slovenskej republiky a vláda Štátu Izrael, prajúc si uzatvoriť Zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku a ďalej rozvíjať a upevniť vzájomné vzťahy, dohodli sa takto:

Článok 1
Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2
Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

1. Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmu a z majetku ukladané menom zmluvného štátu alebo jeho správnych útvarov, alebo miestnych orgánov, vyberané akýmkoľvek spôsobom.
2. Za dane z príjmu a z majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkového príjmu, z celkového majetku alebo z časti príjmu alebo majetku vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, dane z celkových miezd a platov vyplácané podnikmi, a tiež daní z prírastku majetku.
3. Súčasné dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje, sú najmä
   a) v Slovenskej republike
      (i) daň z príjmov fyzických osôb,
      (ii) daň z príjmov právnických osôb a
      (iii) daň z nehnuteľností,

      (ďalej nazývané „slovenská daň“);
   b) v Izraeli
      (i) daň z príjmu (zahŕňajúca daň spoločnosti a daň zo ziskov z majetku),
      (ii) daň vyberaná zo zisku zo scudzenia nehnuteľného majetku podľa zákona o dani z ocenenia pozemku a

(iii) daň vyberaná z nehnuteľného majetku podľa zákona o dani z majetku,

(ďalej nazývané „izraelská daň“).

4. Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré sa budú ukladať po dátume podpisu tejto zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si vzájomne oznámia podstatné zmeny, ktoré sa vykonajú v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3

Všeobecné definície

1. Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,

a) výraz „Slovenská republika“ označuje územie Slovenskej republiky v súlade s medzinárodným právom;

b) výraz „Izrael“ označuje Štát Izrael v súlade s jeho zákonmi, a ak je použitý v zemepisnom zmysle, tak zahŕňa, ale nie je obmedzený na výsostné vody Izraela a akúkoľvek oblasť mimo týchto výsostných vôd, ktorá v súlade so zákonmi Izraela je oblasťou, na ktorej možno vykonávať práva Izraela týkajúce sa prieskumu a využívania prírodných, biologických a minerálnych zdrojov, ktoré sa nachádzajú v morských vodách, na morskom dne a podloží týchto vôd;

c) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa prípadu Slovenskú republiku alebo Izrael;

d) výraz „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a všetky iné združenia osôb;

e) výraz „spoločnosť“ označuje právnickú osobu alebo nositeľa práv považovaného na účely zdanenia za právnickú osobu;

f) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu;

g) výraz „štátny príslušník“ označuje

(i) každú fyzickú osobu, ktorá je štátnym občanom niektorého zmluvného štátu,

(ii) každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership) alebo združenie zriadené podľa práva platného v niektorom zmluvnom štáte;

h) výraz „medzinárodná doprava“ označuje akúkoľvek dopravu uskutočňovanú loďou, cestným vozidlom alebo lietadlom, ktorú prevádzkuje podnik, ktorého miesto skutočného vedenia je umiestnené v jednom zmluvnom štáte, okrem prípadu, ak je loď, cestné vozidlo alebo lietadlo prevádzkované výlučne medzi miestami v druhom zmluvnom štáte;

i) výraz „príslušný úrad“ označuje

(i) v prípade Slovenskej republiky – ministerstvo financií alebo jeho splnomocneného zástupcu,

(ii) v prípade Izraela – ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu.

2. Každý výraz, ktorý nie je definovaný inak, má pri uplatňovaní tejto zmluvy zmluvným štátom na účely daní, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, význam, ktorý mu patrí podľa práva tohto štátu, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Článok 4

Daňový domicil

1. Na účely tejto zmluvy výraz „rezident jedného zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá podľa práva tohto štátu podlieha v tomto štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, trvalého pobytu, miesta vedenia, miesta registrácie alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria. Tento výraz však nezahŕňa osobu, ktorá podlieha zdaneniu v tomto štáte iba z dôvodu príjmu zo zdrojov v tomto štáte alebo z majetku v tomto štáte umiestneného.

2. Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej postavenie nasledujúcim spôsobom:

a) predpokladá sa, že je rezidentom toho štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životne dôležitých záujmov);

b) ak nemožno určiť, v ktorom štáte má táto osoba stredisko svojich životne dôležitých záujmov, predpokladá sa, že je rezidentom toho štátu, v ktorom má k dispozícii stály byt; ak má k dispozícii stály byt v oboch štátoch alebo ak nemá k dispozícii stály byt v žiadnom štáte, predpokladá sa, že je rezidentom toho štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava;

c) ak sa obvykle zdržiava v oboch štátoch alebo v žiadnom z nich, predpokladá sa, že je rezidentom toho štátu, ktorého je štátnym občanom;

d) ak je štátnym občanom oboch štátov alebo žiadneho z nich, príslušné orgány zmluvných štátov upravia túto otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak osoba iná ako fyzická osoba je podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, potom sa táto osoba bude považovať za rezidenta toho štátu, v ktorom je umiestnené miesto jej skutočného vedenia. Ak nemožno určiť, v ktorom štáte je miesto jej skutočného vedenia, príslušné úrady zmluvných štátov upravia túto otázku vzájomnou dohodou.

Článok 5
Stála prevádzkareň

1. Na účely tejto zmluvy výraz „stála prevádzkareň“ označuje trvalé zariadenie na podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik vykonáva úplne alebo sčasti svoju činnosť.
2. Výraz „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä
   a) miesto vedenia;
   b) závod;
   c) kanceláriu;
   d) továreň;
   e) dielňu a
   f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje.
3. Výraz „stála prevádzkareň“ tiež zahŕňa
   a) stavenisko alebo stavbu, inštalačný alebo montážny projekt, ale iba vtedy, ak také stavenisko alebo projekt trvá dlhšie ako deväť mesiacov;
   b) poskytovanie služieb, vrátane poradenských alebo riadiacich, poskytovaných podnikom prostredníctvom zamestnancov alebo iných pracovníkov, ktorých podnik zamestnal na také účely, ale iba v prípade, ak činnosti takého charakteru trvajú (pri rovnakom alebo súvisiacom projekte) na území štátu počas obdobia alebo období presahujúcich šesť mesiacov v ktoromkoľvek dvanásťmesačnom období.
4. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku sa predpokladá, že výraz „stála prevádzkareň“ nezahŕňa
   a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku;
   b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania;
   c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely spracovania iným podnikom;
   d) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik;
   e) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely reklamy, poskytovania informácií, na vedecký výskum alebo na podobné činnosti, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter;

f) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely vykonávania akýchkoľvek spojených činností uvedených v písmenách a) až e), ak celková činnosť trvalého zariadenia vyplývajúca z tohto spojenia má prípravný alebo pomocný charakter.

5. Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2, ak osoba – iná ako nezávislý zástupca, na ktorého sa vzťahuje ustanovenie odseku 6 – koná v zmluvnom štáte v mene podniku a má, a obvykle aj využíva právomoc uzatvárať zmluvy v mene podniku, predpokladá sa, že tento podnik má stálu prevádzkareň v tomto štáte vzhľadom na všetky činnosti, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré, ak by sa vykonávali prostredníctvom trvalého zariadenia, nezakladali by existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovení tohto odseku.

6. Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkareň v zmluvnom štáte iba preto, že v tomto štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.

7. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte alebo ktorá tam vykonáva svoju činnosť (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne, alebo inak), neurobí sama osebe zo žiadnej takej spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

Článok 6
Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) umiestneného v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Výraz „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa zákonov zmluvného štátu, v ktorom je tento majetok umiestnený. Výraz zahŕňa v každom prípade príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva, na ktoré sa uplatňujú ustanovenia občianskeho práva vzťahujúce sa na pozemky, právo používania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov; lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

3. Ustanovenia odseku 1 sa použijú na príjmy poberané z priameho užívania, prenájmu alebo každého iného spôsobu používania nehnuteľného majetku.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa použijú takisto na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku používaného na výkon nezávislých povolaní.

Článok 7
Zisky podnikov

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť týmto spôsobom, možno zisky podniku zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkarni.

2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, určia sa s výnimkou ustanovení odseku 3 v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkarni zisky, ktoré by bola mohla docieliť, keby bola ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.

3. Pri určení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady podniku vynaložené na ciele tejto stálej prevádzkarne vrátane nákladov na vedenie a všeobecných správnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v štáte, v ktorom je táto stála prevádzkareň umiestnená, alebo inde.

4. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé určiť zisky, ktoré majú byť pripočítané stálej prevádzkarni na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenie odseku 2 nevylučuje, aby tento zmluvný štát určil zisky, ktoré sa majú zdaniť týmto obvyklým

rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku musí byť však taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stálej prevádzkarni sa nepripočítavajú žiadne zisky len na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.

6. Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistuje dostatočný dôvod na iný postup.

7. Ak zisky zahŕňajú príjmy, ktoré sú uvedené osobitne v iných článkoch tejto zmluvy, nebudú ustanovenia týchto článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Medzinárodná doprava

1. Zisky z prevádzkovania lodí, cestných vozidiel alebo lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu iba v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené miesto skutočného vedenia podniku. Na účely tohto článku výraz „zisky“ zahŕňa príjmy z príležitostného užívania, údržby alebo prenájmu lodí, cestných vozidiel alebo lietadiel, ak je taký príjem náhodný vzhľadom na celkové príjmy spoločnosti z prevádzkovania tejto medzinárodnej dopravy.

2. Ak je miesto skutočného vedenia podniku lodnej dopravy na palube lode, považuje sa za umiestnené v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza domovský prístav tejto lode, alebo ak nie je takýto domovský prístav, v tom zmluvnom štáte, v ktorom je prevádzkovateľ lode rezidentom.

3. Ustanovenia odseku 1 sa uplatňujú tiež na podiely na zisku z účastí na poole, na spoločnej prevádzke alebo na medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9

Spoločné podniky

1. Ak

   a) podnik jedného zmluvného štátu sa podieľa priamo alebo nepriamo na riadení, kontrole alebo majetku podniku druhého zmluvného štátu; alebo

   b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na riadení, kontrole alebo majetku podniku jedného zmluvného štátu aj podniku druhého zmluvného štátu,

   potom v týchto prípadoch sú oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré sa dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, možno akékoľvek zisky, ktoré by, nebyť týchto podmienok, dosiahol jeden z podnikov, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnúť do ziskov tohto podniku a následne zdaniť.

2. Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku tohto štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v tomto druhom štáte a takto zahrnuté zisky sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik prv spomenutého štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi oboma podnikmi boli také, ako by boli dohodnuté medzi nezávislými podnikmi, potom tento druhý štát vhodne upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov, ak tento druhý štát považuje úpravu za oprávnenú. Pri stanovení tejto úpravy sa vezmú do úvahy iné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné orgány zmluvných štátov v prípade potreby túto úpravu vzájomne prekonzultujú.

3. Ustanovenia odseku 2 sa neuplatnia v prípade úmyselného podvodu alebo nesplnenia povinnosti.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, osobe, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Tieto dividendy však možno zdaniť v zmluvnom štáte, ktorého je spoločnosť, ktorá ich vypláca, rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu; ak je však príjemca skutočným vlastníkom dividend, daň takto určená nepresiahne

a) 5 % hrubej sumy dividend, ak príjemca vlastní priamo alebo nepriamo najmenej 10 % majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy;

b) 10 % hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.

Tento odsek neovplyvní zdaňovanie ziskov spoločnosti, z ktorých sa dividendy vyplácajú.

3. Bez ohľadu na ustanovenie odseku 2 písm. a), ak zisky, z ktorých sa dividendy vyplácajú, sú ziskami, ktoré podliehajú zdaneniu vo výške neprevyšujúcej 15 %, potom hrubá suma dividend podľa dotknutých daňových právnych predpisov zmluvného štátu, ktorého je podnik rezidentom, podlieha dani v tomto štáte do výšky 10 %.

4. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií, „jouissance“ akcií alebo „jouissance“ práv, z banských akcií, zakladateľských akcií alebo iných práv s výnimkou pohľadávok, podielov na zisku, ako aj príjmy z iných práv na spoločnosti, ktoré podliehajú rovnakému zdaneniu ako príjmy z akcií podľa daňových predpisov štátu, v ktorom je spoločnosť, ktorá rozdeľuje zisk, rezidentom.

5. Ustanovenia odsekov 1, 2 a 3 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo ak vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej a ak účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo 14 podľa toho, o aký prípad ide.

6. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou s výnimkou prípadov, ak sú tieto dividendy vyplácané rezidentovi tohto druhého štátu alebo ak sa účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, skutočne viaže k stálej prevádzkarni alebo stálej základni, ktorá je umiestnená v tomto druhom štáte, a ani zdaniť nerozdelené zisky spoločnosti daňou z nerozdelených ziskov spoločnosti, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo sčasti zo ziskov alebo z príjmov docielených v tomto druhom štáte.

7. Napriek ustanoveniam tohto článku alebo článku 25 ods. 2, ak podnik zmluvného štátu vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne tam umiestnenej, môže tento druhý štát uložiť daň, okrem dane z príjmu spoločnosti, vo výške nepresahujúcej 15 %.

Článok 11
Úroky

1. Úroky, ktoré majú zdroj v jednom zmluvnom štáte a ktoré poberá rezident druhého zmluvného štátu, podliehajú zdaneniu v tomto druhom štáte.

2. Úroky možno zdaniť tiež v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však príjemca skutočným vlastníkom úrokov, daň takto uložená nepresiahne

a) 2 % hrubej sumy úrokov, ak úroky sú vyplácané z dôvodu

(i) obligácie, dlhopisu alebo iného podobného záväzku vlády tohto štátu, alebo

(ii) pôžičky poskytnutej, refinancovanej, ručenej alebo poistenej, alebo úveru poskytnutého, refinancovaného, ručeného alebo poisteného

(A) v prípade Slovenskej republiky Národnou bankou Slovenska alebo Slovenskou spoločnosťou pre poistenie zahraničných pôžičiek a úverov,

(B) v prípade Izraela Bank of Israel alebo Izraelskou spoločnosťou pre poistenie zahraničného obchodu;

b) 5 % hrubej sumy úrokov, ak príjemca je finančnou inštitúciou, na ktorú sa neuplatňuje ustanovenie písmena a). Na účely tohto odseku je finančnou inštitúciou každý podnik, ktorý v rámci svojich bežných podnikateľských aktivít poskytuje pôžičky v súlade s vnútorným právom zmluvného štátu, ktorého je taký podnik rezidentom;

c) 10 % hrubej sumy úrokov vo všetkých ostatných prípadoch.

3. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu, zabezpečených i nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosti, alebo ktoré poskytujú alebo neposkytujú právo účasti na zisku dlžníka, a najmä príjem z vládnych cenných papierov a príjem z obligácií alebo dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. Penále za oneskorenú platbu sa nepovažuje za úroky na účely tohto článku.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne tam umiestnenej alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej, a ak sa pohľadávka, z ktorej sú úroky vyplácané, skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo 14 podľa toho, o aký prípad ide.
5. Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento štát sám, jeho správny útvar, miestny orgán alebo rezident tohto štátu. Ak však osoba vyplácajúca úroky, či je rezidentom zmluvného štátu, alebo nie, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vzniklo zadĺženie, z ktorého sa úroky vyplácajú a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa za zdroj týchto úrokov bude považovať štát, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.
6. Ak suma úrokov, ktoré sa vzťahujú na pohľadávku, z ktorej sa úroky vyplácajú, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo ktoré udržiavajú jeden i druhý s treťou osobou sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby nebolo takých vzťahov, použijú sa ustanovenia tohto článku iba na túto naposledy uvedenú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12

Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky, ktoré majú zdroj v jednom zmluvnom štáte a sú platené rezidentovi druhého zmluvného štátu, možno zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Tieto licenčné poplatky možno zdaniť tiež v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to v súlade s právnymi predpismi tohto štátu; ak je však príjemca skutočným vlastníkom licenčných poplatkov, suma dane takto stanovená nepresiahne 5 % hrubej sumy licenčných poplatkov.
3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu platené ako náhrada za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu (vrátane kinematografických filmov, videonahrávok a filmov alebo pások pre rozhlasové alebo televízne vysielanie), patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, softvéru, tajného vzorca alebo výrobného postupu, alebo za použitie alebo právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia, alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo vedecké skúsenosti.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej, a ak právo alebo majetok, v súvislosti s ktorým sa licenčné poplatky platia, sa skutočne viažu k tejto stálej prevádzkarni alebo stálej základni. V tomto prípade sa uplatňujú ustanovenia článku 7 alebo 14 podľa toho, o aký prípad ide.
5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento štát sám, jeho správny útvar, miestny orgán alebo rezident tohto štátu. Ak však platiteľ licenčných poplatkov, či už je, alebo nie je rezidentom zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky, ktoré idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, predpokladá sa, že

tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.

6. Ak suma licenčných poplatkov, ktoré sa vzťahujú na použitie, právo alebo informáciu, za ktoré sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom alebo medzi nimi dvoma a treťou osobou sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby nebolo týchto vzťahov, uplatnia sa ustanovenia tohto článku iba na túto naposledy uvedenú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13

Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky z majetku plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6 ods. 2 možno zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je tento majetok umiestnený.
2. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu k dispozícii v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislého povolania, vrátane takto dosiahnutých ziskov zo scudzenia stálej prevádzkarne (samostatnej alebo spolu s celým podnikom) alebo tejto stálej základne možno zdaniť v tomto druhom štáte.
3. Zisky zo scudzenia lodí alebo lietadiel, alebo cestných vozidiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave, alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži prevádzke týchto lodí alebo lietadiel, alebo cestných vozidiel, podliehajú zdaneniu iba v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené miesto skutočného a hlavného vedenia podniku.
4. Zisky zo scudzenia akcií spoločnosti, ktorá je rezidentom zmluvného štátu, možno zdaniť v tomto štáte. Sadzba dane uložená týmto štátom na takéto zisky v súlade s týmto odsekom nepresiahne 10 %.
5. Zisky zo scudzenia akéhokoľvek majetku iného, ako je uvedený v odsekoch 1, 2, 3 a 4, podliehajú zdaneniu iba v zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom.

Článok 14

Nezávislé povolania

1. Príjmy, ktoré rezident zmluvného štátu poberá zo slobodných povolaní alebo z iných činností nezávislého charakteru, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte s výnimkou nasledujúcich prípadov, keď také príjmy možno takisto zdaniť v druhom zmluvnom štáte,
   a) ak má obvykle k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na účely výkonu svojich činností; v takom prípade môžu byť príjmy, ktoré možno pripočítať tejto stálej základni, zdanené iba v tomto druhom štáte; alebo
   b) ak sa zdržiava v tomto druhom štáte počas obdobia alebo období, ktoré v úhrne presiahnu 183 dní v ktoromkoľvek dvanásťmesačnom období; v takom prípade možno zdaniť v tomto druhom štáte iba tú časť príjmu, ktorá pochádza z jeho činností vykonávaných v tomto druhom štáte.
2. Výraz „slobodné povolania“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské činnosti, ako aj samostatné činnosti lekárov, dentistov, právnikov, inžinierov, architektov a účtovných znalcov.

Článok 15

Závislé činnosti

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú s výhradou ustanovení článkov 16, 18, 19, 20 a 21 zdaneniu iba v tomto štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, možno takéto odmeny prijaté zaň zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, možno bez ohľadu na ustanovenia odseku 1 zdaniť iba v prv spomenutom štáte, ak

   a) príjemca sa zdržiava v druhom štáte počas jedného alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v ktoromkoľvek dvanásťmesačnom období; a

   b) odmeny sú vyplácané zamestnávateľom alebo v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom v druhom štáte; a

   c) odmeny nemožno pripočítať stálej prevádzkarni alebo stálej základni, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.

3. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku možno odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode, lietadla alebo cestného vozidla v medzinárodnej doprave zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené miesto skutočného vedenia podniku.

Článok 16

Tantiémy

Tantiémy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen správnej rady alebo iného obdobného orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 17

Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu vystupujúci na verejnosti ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec, alebo hudobník, alebo ako športovec, z takýchto osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte možno zdaniť bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 v tomto druhom štáte.

2. Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú priamo tomuto umelcovi alebo športovcovi, ale inej osobe, možno tieto príjmy, bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15, zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.

Článok 18

Penzie

Penzie a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi niektorého zmluvného štátu podliehajú s výnimkou ustanovení článku 19 ods. 2 zdaneniu iba v tomto štáte.

Článok 19

Verejné funkcie

1.

   a) Odmeny iné ako penzie vyplácané zmluvným štátom alebo správnym útvarom, alebo miestnym orgánom tohto štátu fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

   b) Takéto odmeny však podliehajú zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte, ak služby sa poskytujú v tomto štáte a fyzická osoba, ktorá je rezidentom tohto štátu,

      (i) je štátnym občanom tohto štátu, alebo

      (ii) sa nestala rezidentom v tomto štáte len z dôvodu poskytovania týchto služieb.

2.

   a) Akékoľvek penzie vyplácané buď priamo, alebo z fondov, ktoré zriadil niektorý zmluvný štát alebo správny útvar, alebo miestny orgán tohto štátu, fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

b) Takéto penzie však podliehajú zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte, ak fyzická osoba je rezidentom a štátnym občanom tohto štátu.

3. Ustanovenia článkov 15, 16 a 18 sa použijú na odmeny a penzie za služby preukázané v súvislosti s podnikateľskou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo správnym útvarom, alebo miestnym orgánom tohto štátu.

Článok 20

Študenti a žiaci stredných odborných učilíšť

Platby, ktoré študent alebo žiak stredného odborného učilišťa, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom v druhom zmluvnom štáte a ktorý sa zdržiava v prv spomenutom štáte iba z dôvodu štúdia alebo výcviku, dostáva na úhradu nákladov výživy, štúdia alebo výcviku, nebudú zdanené v tomto štáte za predpokladu, že takéto platby sa mu vyplácajú zo zdrojov mimo tohto štátu.

Článok 21

Učitelia a výskumní pracovníci

Odmena za výučbu alebo vedecký výskum, ktorú poberá fyzická osoba, ktorá je alebo bola bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom v druhom zmluvnom štáte a ktorá sa zdržiava v prv spomenutom štáte na účely vedeckého výskumu alebo výučby vo vzdelávacej inštitúcii, bude oslobodená od zdanenia v prv spomenutom štáte. Toto oslobodenie sa poskytne počas obdobia nepresahujúceho dva roky od dátumu prvého príchodu učiteľa alebo výskumného pracovníka do krajiny. Tento článok sa neuplatní na príjmy z výskumu, ak taký výskum sa nevykonáva vo verejnom záujme, ale v prvom rade na súkromný prospech určitej osoby alebo osôb.

Článok 22

Iné príjmy

1. Príjmy osoby, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, majúce zdroj kdekoľvek, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, budú zdanené iba v tomto štáte.
2. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije na príjmy iné ako príjmy z nehnuteľného majetku definované v článku 6 ods. 2, ak príjemca takých príjmov, ktorý je rezidentom v niektorom zmluvnom štáte, vykonáva priemyselnú alebo obchodnú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne tam umiestnenej, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej, a ak právo alebo majetok, v súvislosti s ktorým sa príjmy platia, sú skutočne spojené s takouto stálou prevádzkarňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7 alebo 14 podľa toho, o aký prípad ide.

Článok 23

Majetok

1. Nehnuteľný majetok uvedený v článku 6, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu a ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Hnuteľný majetok, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľný majetok, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má jeden zmluvný štát v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislého povolania, možno tiež zdaniť v tomto druhom štáte.
3. Lode a lietadlá prevádzkované v medzinárodnej doprave a hnuteľný majetok slúžiaci na prevádzkovanie takých lodí a lietadiel podliehajú zdaneniu iba v tom zmluvnom štáte, v ktorom je podnik rezidentom.
4. Všetky ostatné časti majetku rezidenta niektorého zmluvného štátu podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

Článok 24

Vylúčenie dvojitého zdanenia

1. Dvojité zdanenie bude vylúčené takto:

   a) V Slovenskej republike:
   Slovenská republika môže pri ukladaní daní svojim rezidentom zahrnúť do základu dane, z ktorého sa takéto dane ukladajú, príjmy, ktoré možno podľa ustanovení tejto zmluvy tiež zdaniť v Izraeli, povolí však znížiť sumu dane vypočítanú z takého základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Izraeli. Takéto zníženie však nepresiahne tú časť slovenskej dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré možno podľa ustanovení tejto zmluvy zdaniť v Izraeli.

   b) V Izraeli:
   V súlade s právnymi predpismi Izraela, ktoré upravujú zápočet na izraelskú daň zaplatenú v ktorejkoľvek krajine okrem Izraela, bude slovenská daň platená z príjmov zo zdrojov na Slovensku, ktorá pripadá na tieto príjmy, započítaná na daň splatnú v Izraeli. Započítaná čiastka však nepresiahne tú časť izraelskej dane, ktorá pomerne pripadá na príjmy zo zdrojov v Slovenskej republike vzhľadom na celkové príjmy podliehajúce izraelskej dani.

Článok 25

Zásada rovnakého zaobchádzania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podliehať v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci tohto druhého štátu, ktorí sú v rovnakej situácii. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenia článku 1 uplatní tiež na osoby, ktoré nie sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.
2. Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu, ktoré vykonávajú rovnaké činnosti.
3. Ak sa nebudú uplatňovať ustanovenia článku 9 ods. 1, článku 11 ods. 6 alebo článku 12 ods. 6, budú úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu odpočítateľné na účely určenia zdaniteľných ziskov tohto podniku za rovnakých podmienok, ako keby sa platili rezidentovi v prv spomenutom štáte. Podobne akékoľvek dlhy podniku jedného zmluvného štátu voči rezidentovi druhého zmluvného štátu budú na účely určenia zdaniteľného majetku takého podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby sa dohodli voči rezidentovi prv spomenutého štátu.
4. Podnik jedného zmluvného štátu, ktorého majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje osoba alebo osoby, ktoré sú rezidentmi v druhom zmluvnom štáte, nebude podliehať v prv spomenutom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky prv spomenutého štátu.
5. Ustanovenia tohto článku sa nebudú považovať za záväzok jedného zmluvného štátu priznať rezidentom druhého zmluvného štátu na účely zdanenia akékoľvek osobné úľavy, zľavy a zníženie dane z dôvodu osobného postavenia alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.

Článok 26

Obmedzenie výhod

Príslušný úrad jedného zmluvného štátu môže na základe vzájomnej dohody s príslušným úradom druhého zmluvného štátu odoprieť výhody tejto zmluvy akejkoľvek osobe alebo vzhľadom na akúkoľvek transakciu, ak by podľa jeho názoru poskytnutie týchto výhod znamenalo uplatnenie tejto zmluvy v rozpore s jej účelom.

Článok 27

Riešenie prípadov vzájomnou dohodou

1. Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo povedú u nej k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle na opravných prostriedkoch, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 25 ods. 1, tomu zmluvnému štátu, ktorého je štátnym občanom. Prípad sa musí predložiť do troch rokov od prvého oznámenia opatrenia, ktoré vedie ku zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.
2. Ak bude príslušný úrad považovať námietku za oprávnenú a ak nebude sám schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa snažiť prípad vyriešiť vzájomnou dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou. Dosiahnutá dohoda sa vykoná bez časového obmedzenia podľa vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa budú snažiť vyriešiť vzájomnou dohodou akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo uplatňovaní tejto zmluvy. Môžu konzultovať aj s cieľom zamedziť dvojitému zdaneniu v prípadoch, ktoré táto zmluva neupravuje.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu konzultovať priamo s cieľom dosiahnuť dohody podľa predchádzajúcich odsekov.

Článok 28

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať také informácie, ktoré sú potrebné na uplatňovanie ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov, ktoré sa vzťahujú na dane, ktoré sú predmetom tejto zmluvy, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Všetky informácie získané zmluvným štátom budú udržiavané v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie získané podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu alebo na základe žiadosti druhého zmluvného štátu poskytujúceho informácie a poskytnú sa len osobám alebo úradom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, vymáhaním alebo trestným stíhaním vo veci týchto daní, alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch. Tieto osoby alebo úrady použijú takéto informácie iba na tieto účely. Takéto informácie možno poskytnúť pri súdnych konaniach alebo v súdnych rozhodnutiach.
2. Ustanovenia odseku 1 sa v žiadnom prípade nebudú vykladať tak, že ukladajú niektorému zo zmluvných štátov povinnosť
   a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy a správnu prax tohto alebo druhého zmluvného štátu,
   b) poskytnúť informácie, ktoré nemožno získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu,
   c) poskytnúť informácie, ktoré by prezradili akékoľvek obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých prezradenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom (ordre public).

Článok 29

Diplomati a konzulárni úradníci

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré patria diplomatom alebo konzulárnym úradníkom podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 30

Nadobudnutie platnosti

1. Zmluvné štáty si vzájomne oznámia splnenie ústavných podmienok na nadobudnutie platnosti tejto zmluvy.
2. Táto zmluva nadobudne platnosť dátumom neskoršieho oznámenia podľa odseku 1 a jej ustanovenia sa budú uplatňovať,
   a) ak ide o dane vyberané zrážkou zo zdroja, na príjmy vyplácané 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť;
   b) ak ide o ostatné dane z príjmov a dane z majetku, na dane ukladané za každý daňový rok začínajúci 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť.

Článok 31

Výpoveď

Táto zmluva zostane v platnosti, pokiaľ ju niektorý zmluvný štát nevypovie. Každý zmluvný štát môže zmluvu vypovedať diplomatickou cestou oznámením o výpovedi najmenej šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roku začínajúceho sa po uplynutí piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V takom prípade sa zmluva prestane uplatňovať,

a) ak ide o dane vyberané zrážkou zo zdroja, na príjmy vyplácané 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bola daná výpoveď;
b) ak ide o ostatné dane z príjmov a dane z majetku, na dane ukladané za každý daňový rok začínajúci sa 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bola daná výpoveď.

Dané v Bratislave 8. septembra 1999, ktorý zodpovedá 27. dňu Elul, 5759, Židovského kalendára, v slovenskom, hebrejskom a v anglickom jazyku, pričom všetky texty majú rovnakú platnosť. V prípade akejkoľvek rozdielnosti výkladu bude rozhodujúci anglický text.

Za vládu
Slovenskej republiky:

Brigita Schmögnerová v. r.

Za vládu
Štátu Izrael:

Nathan Meron v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.